

R. 774

Gaig de wostu Sna. de leout senat

R4493

Guigs de Abra. Ira. de Montserrat.

Poc moqt. = Contrada =

Adieu

Guig flo-ru com n - na Ro - sa en lo cor del

Arrumim

mes poc a poc = Tornada =

Prin - ci - pat: mi - ran - nos sem - pre a - mo - ro - sa, Prin -

ci - sa de Mont - se - rat

Poc moqt. = Estrofes =

quan se ris en breu es - fri - ra Ange - lets ab

ce - ra d'or se - ra-ban vos - tra ca - di - ra,

gentil Rei-na del a-mor; vos la fe-rem tan her

mo-sa que hi se-que-rem de bon grat: a la
 Comada =

30 agost 909

GOIGS A LLAOR
DE
SANTA MARIA
DE
MONTSERRAT

TEXT: JACINT VERDAGUER

MÚSICA: FRANCESC PUJOL

GOIGS DE SANTA MARIA DE MONTSERRAT

Música autògrafa del Mestre Francesc Pujol

Poc moxut = Entrada =

Veu
Girig des-rin com n - na Ro - ra on lo cor del

Armonium

mes poc a poc = Tornada =

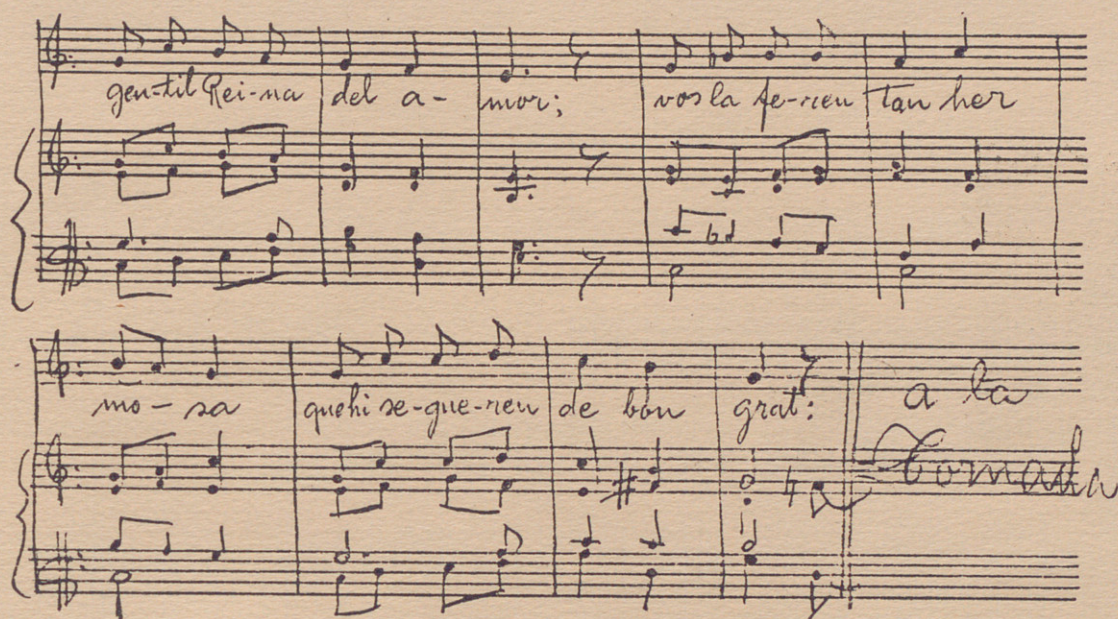
Prin - ci - pat: Mi - ran - nos sem - pre a - mo - ro - sa, Prin -

ce - ra de Mont-se - rat

Poc moxut = Estrofes =

Quan Jesús on bren es - pi - ra Ange - lets al

se - ra d'or se - ra ban vos tra ca - di - ra,

30 d'agost 1909

Francesc Pujol

El nom del Mestre Francesc Pujol i Pons, inscrit ja en l'història de diverses activitats del nostre país, forçosament ha d'anar acompanyat d'una sèrie d'atributs, que formen la brillant executòria de la seva personalitat i de les seves múltiples realitzacions. Una intel·ligència privilegiada i una voluntat excepcional de treball i de servei. Musicòleg, bibliòfil, escriptor i crític musical, traductor i adaptador al català d'importantes obres, compositor, harmonitzador i folklorista. Col·laborador eficientíssim de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya, així com de l'Orfeó Català i del seu insigne fundador, el Mestre Lluís Millet, a qui succeí en la direcció, fins a la seva mort l'any 1941. Com a compositor enriqueí la música catalana amb les seves composicions de diversos gèneres, totes d'un altíssim nivell quantitatiu i qualitatiu, així com d'esperit autènticament racial.

El Mestre Pujol, fervorós amant del cant popular i de les tradicions més entranyables del nostre poble, no menyspreà la flor humil dels nostres Goigs. Conreà aquesta genuïna art, i en té de la Verge de la Vall de Flors de Tremp, Mare de Déu de Caldes de Bohí, Mare de Déu de l'Ajuda de Barcelona (probablement inèdits). Entre els diversos originals que deixà, aparegueren els de la present edició. El nostre enyorat autor havia nascut a Barcelona l'any 1878, i morí a la mateixa ciutat la vigília de Nadal de 1945.

Els «Amics dels Goigs», en la creença que podien haver romàs inèdits els que avui publiquem, ha volgut fer aquesta edició i així s'adhereixen, també, a l'homenatge que Catalunya tributa al preclar músic i patrici en l'«Any Francesc Pujol», com a commemoració del XXVe aniversari de la seva mort.

GOIGS A LLAOR DE SANTA MARIA DE MONTSERRAT

PATRONA DE

CATALUNYA

**Puix floriu com una Rosa
en el cor del Principat:
Mireu-nos sempre amorosa,
Princesa de Montserrat.**

Quan Jesús en creu expira
angelets amb serra d'or
serraven vostra cadira,
gentil Reina de l'Amor:
Us la feren tan hermosa
que hi seguèreu de bon grat;

Mireu-nos...

Barcelona us ha tinguda
com sa perla un ric anell;
mes del moro combatuda
vol salvar tan ric joiell
la muntanya s'és desclosa
per tenir-lo ben guardat;

Mireu-nos...

Les estrelles us mostraven
molts dissabtes a uns pastors,
mentre els àngels les baixaven
tot cantant himnes a cors.
D'aqueix cel que en terra es posa
vol gosar-ne el bon Prelat;

Mireu-nos...

Vostra olor de primavera
va guiant-lo al lloc feliç
on floriu, Rosa vera,
del roser del paradís.
El perfum d'aquesta Rosa
per lo món serà escampat;

Mireu-nos...

En sos braços us ha presa,
plorant llàgrimes d'amor,
per portar-vos a Manresa
on tindreu retaule d'or.
Processó majestuosa
va cantant per lo serrat;

Mireu-nos...

Arribant a on sou ara
no voleu passar avant,
com que sou la nostra Mare
voleu veure'ns d'aquí estant,
a sa Mare bondadosa
Déu per fills ens ha donat;

Mireu-nos...

En vostra santa capella
us vingué a veure Colon,
i potser fóreu l'estrella
que el guiàreu al nou món.
Quan els peus d'Espanya el posa
Vós un temple hi heu fundat;

Mireu-nos...

A Joan d'Austria guiàreu
a les aigües de Lepant,
amb ses naus allí enfonsàreu
a Mahoma agonitzant.
Amb la creu victoriosa
la mitja lluna ha eclipsat;

Mireu-nos...

Sant Ignasi de Loyola
fundà amb Vós la Companyia,
i aprengué en la vostra escola
qui fundà l'Escola Pia;
de Nolasc guia animosa
molts captius heu llibertat;

Mireu-nos...

Des del cim d'eixa muntanya
beneïu nostre país,
beneïu tota l'Espanya,
feu-ne vostre paradís.
Dels fidels Pastora hermosa,
beneïu vostre ramat;

Mireu-nos...

**Puix floriu com una Rosa
en el cor del Principat:
Mireu-nos sempre amorosa,
Princesa de Montserrat.**

V. Els seus fonaments dalt la muntanya santa.

R. El Senyor estima les portes de Sió més que tots els tabernacles de Jacob.

P R E G U E M

O Déu, Vós que concediu tots els béns, i que glorifiqueu amb un culte insigne la muntanya escollida per l'excelsa Mare del vostre Fill únic. Feu que, ajudats amb la poderosa protecció de la Immaculada sempre Verge Maria, puguem arribar amb seguretat a la muntanya, que és el Crist, que amb Vós viu i regna.

(Amb llicència eclesiàstica)

LLETRA DE MOSSÈN JACINT VERDAGUER, PREV. - MÚSICA DE FRANCESC PUJOL